

jâmbör	جام بر- شیشه بر	جامبر	tifân	طوفان	تیفان
jân	جان	جان	tika	تکه- پاره- لقمه	تیکه
	۱- جان، جانم، بجای «بله»	جانا	tikapârâ	تکه پاره	تیکه پارا
	مثلا وقتیکه بچه ای مادرش		tika tika	تکه تکه	تیکه تیکه
	را صدا میکند مادر در		teygâh	تهی گاه	تیکاه
	جواب میگوید «جانا»		tim	دم- دمه	تیم (دم)
jânâ	۲- جاننا !			طاق و جفت (بازی)	تی من جوت
jânân	جانان	جانان	taymanjüt		
	مادر بزرگ- خاله بزرگتر	جان جان	tiya	تیغه	تیه
jânjân	از مادر		teyhu	تیهو	تیهو
	(شیرازی = جون جونی)				
					ج
	جان کنش	جان کنش	jâbbâr	جبار	جابار
jânkanaš			jâdu	جادو	جادو
jâni	نام مرد	جانی	jâr	جار- ندا- صدا	جار
jânkisa	کیسه حمام	جان کیسه	jârijâr	آلت خرمن کوبی	جار جار
jânib	جانب	جانیب	jârci	جارچی	جارچی
	جانی خانی- جوال بزرگ	جانی خانی	jâsus	جاسوس	جاسوس
jânixâni					
	ننه جان- مادر بزرگ	جان ننه	jâm	۱- جام ۲- شیشه پنجره	جام
jânnana			jâmâ	جامه	جاما
jânišin	جانشین	جانیشین		جامه دار (گرما به)	جامادار
jâvâz	جواز	جاواز	jâmâdâr		
jâvân	جوان	جاوان		چمدان	جامادان (وچمدان)
jâvânâ	جوانه	جاوانا	jâmâdân		
	جاهاز (وجهیز) جهیز (شیرازی = جازی)		jâmâduz	جامه دوز	جامادوز
jâhâz (jahiz)				پنجره مغازه ها که در آن	جاماکی
	جهان دیده	جهان دیده		کالای خود را بر مردم نمایند	
jâhândida			jâmâki		

jam	جمع	جم	jejim	جاجیم	ججیم
	جامه کن (گرما به)	جمکن	jad	جلد ، چابک	جد
jamakan			jadâl	جدال	جدال
	کشوهای دکان عطاری	جمکه	jadal	جدل	جدل
jamaka	(زنجان)		jer	جیر، لاستیک	جر
	نام هر يك از هفته‌های	جمله	jorâb	جوراب	جراب
	اسفند ماه که بترتیب عبارتند		jarab	جرب، بیمای خارش	جرب
	از : جمله باد - جمله خاک			دیب جامه (= دیو جامه)،	جر جاما
	جمله آتش - جمله آب			پارچه رنگا رنگی که در	
jamla				شکار کبک بکار میرود	
	بسته های کوچک علف و	جمه		و معمولا رنگ قرمز	
jama	گندم و جز آن		jorjâmâ	زیادترست	
janâb	جناب	جناب		جیرجیر (صدای مرغانی	جرجر
janâza	جنازه	جنازه	jær jær	چون گنجشک)	
janabbâs	جامع عباسی	جنیاس		لباسیت نمدین.	جرچنک
	جنت مکان	جنت مکان	jörjanak		
jannatmakân			jaras	جرس	جرس
jandaċ	جسد	جنداک	jarga	جرگه	جرگه
jang	جنگ	جنگ	jarma	جریمه	جرمه
	جنگ و جدال	جنگ جدل	jarmakeš	جریمه کش	جرمه کش
jangjadal			jari	جری	جری
jangal	جنگل	جنگل	jazba	جذبه	جزبه
	گاوجوان - جوانه گاو-	جنگه	jazira	جزیره	جزیره
jönga	گاودوساله		asad	جسد	جسد
	جنگی خوروز	جنگی خوروز	jašn	جشن	جشن
jangixuruz			jafr	جفر	جفر
janamâz	جانماز	جانماز		جفنگ	جفک (جفنگ)
			ja fak (jafang)		

jüz	جز	جوز	جوانمرگ (زنجان)	جنمر
javz jowuz	جوز	جوز (جووز)	jönammār	
jüzva	جزوه	جوزوه	janub	جنوب
	نارگیل، جوز هندی	جوز هندی	janavar	جانور
jowzəhendi			جو (در امثال و اصطلاحات)	جو
justəju	جستجو	جوستجو	jow	فقط
	جوش	جوش	javv	جو
juš			javâhir	جواهر
	جوش زدن - جوشیدن	جوش ماخ	javânmarg	جوانمرگ
jušmâx			jubba	جوبه
	جوشنده (گاهی دوشنده)	جوشنده	jüt	جفت
	جوشاننده -			جفت پایه (برای چراغ و
	شربتی که از جوشاندن پاره		jütpâyâ	ساختمان)
	از گیاههای طبیعی با هم			دوفتيله - جفت فتيله (چراغ)
jušanda	بدست آید		jütpilta	جوت پيلته
jüft	جفت (بک جوت)	جوفت		جوت لوله
jüftak	جفتک	جوفتک		دولول (تفنگ)
jük jük	جیک جیک	جوک جوک	jütlüla	
jüwallâx	جملق	جولاخ (غ)	jüja	جوجه
	جل بند - جل بندی	جول بت		کباب جوجه
jülbāt			jüjakabâbi	جوجه کبابی
jülümbür	جلمبر - ژنده	جولومبور	jöwdân	جودان
jumšud	جمشید	جومشرد	jür	جور - جور - قسم
jüma	جمعه	جومه	jowr	جور
	جمعه مسجد - مسجد جمعه	جومه: چید		جور کش
jumamacid			jowurkeš	جور کش = کمکار
junub	جنوب	جونوب	urm	جورم
jüva	جیوه	جوه	juri	جوری

cârvâdâr	چاروادار	چاروادار	cârpârâ	چارپاره	چاربارا
câra	چاره	چاره		چپوراست، «زیگ زاگ»	چارپاز
câšt	چاشت	چاشت	cârpâz	کج و موج	چارپایا
	۱- چاشنی (غذا)	چاشنی		چارپایه، چهارپایه	
câšni	۲- چاشنی (فشنگ)		cârpâyâ		
	چاشنی گیر (ابزاری که برای در آوردن چاشنی فشنگ بکار میرود)	چاشنی گیر		چار تخمه، چهار تخم گیاه مختلف که دم کرده و برای سینه درد شیره آنرا مینوشند	چار توخوم
câšnigir			cârtuxum		
	چاشیر (حاشیر) جاشیر (گیاهيست)		cârθx	چارخ- چاروق	چارخ
câšir (jâšir)			cârxânâ	چارخانه	چارخانا
câr (-š)	چاق	چاغ (گ)		چارطاق، الاچیق	چارداخ
câk	چاک	چاک	cârdâx		
câlâ	چاله، چاهک	چالا	cârdâk	چاردانگ (اواز)	چارداک
	چاره‌ور (نک . چارابر)	چالابر		چاردیوار - چهاردیوار	چاردووار
câlâbar			cârduvâr		
gâlâbarsθz	بیچاره	چالابر (سز)	cârrâh	چارراه	چارراه
	سرچاله - لب چاهک	چالاسر	cârzâ	چارروزه	چارزا
câlâsar	کنارچاله			۱- چارسو ۲- نام چایست	چارسو
	چاله کرسی (زنجان)	چاله کورسی	cârsi	در «مارالان»	
	چاله یا گودالی که زیر کرسی برای آتش میکنند			چهار طرف - چارطرف	چارترف
câlakürsi			cârtaraf		
cây	چای- چاهی	چای	cârgâh	چارگاه	چارگاه
câydan	چایدان	چایدان	cârgüş	چارگوش	چارگوش
cobân	شبان- چوبان	چبان	cârgüşa	چارگوشه	چارگوشه
cobur (x)	چپق	چپوغ (خ)	cârmθx	چارمیخ	چارمیخ
				چار مضراب	چار مزراب
			cârmez râb		

خرده های چوب ،	چرچپ	میخ چوبی - کمتر معمول است .	چی
چوب ریزه ، زنجانی =		بیشتر در ترکی عثمانی	
چیرچپ ، شیرازی =		cebi رواج دارد .	
چوب چر corcop		cop چوب	چپ
۱- صدای حشرات - جیر	چرچر	cap-cap چپ چپ	چپ چپ
جیر ۲ - نام دهیست		۱- مانع و دیواری که	چر
cercer		از ترکه میبافند ۲-	
چارچوبه carcuvâ	چرچوا	پنجره آهنی جلو راه آب	
پبله ور - خرده فروش	چرچی	capar وغیره	
carci		capaki مورب ، چپکی	چپکی
carx چرخ	چرخ	نوعی نیم تنه ویل زنانه	چپکن *
چارشب caršab	چرشب	capgan	
چارشنبه بازار	چرشنبه بازار	چپاول - غارت (شیرازی	چپو
caršambabâzâr		capow (= چپو)	
چرشنبه گودوشی گودوش یا گوزه	چرشنبه گودوشی	copur آبله رو	چپور
چارشنبه سوری		capî چارقد (چپیه ، چفیه)	چپی
caršambagowduši		چوبی - یکنوع رقص	چپی
هدیه ای که برای	چرشنبه لیخ	copi روستائیت	
دخترانی که تازه نامزد		capîš بزغاله	چپیش *
شده اند روز چهارشنبه		capik کف زدن (صفق)	چپیک
سوری از طرف خانواده		چابک سوار	چپیک سوار
داماد فرستاده میشود .		capiksuwâr	
caršambalix		catar چتر	چتر
چرشنبه میوه سی میوه چهارشنبه سوری		ناخوشی یا آسیبی است که	چر
caršambamivasi		بتاک میرسد cor	
چارک ، يك چهارم من یا	چرک	جوانه کوچک درخت	چربی
carak گز وغیره		cerpi	
		cort چرت	چرت

covondor	چونندور	چونندور	cargat	چارقد	چرگت
	چو کوندوروك (میان دواب)		carkazi	جامه چرکسی	چرکری
cükündürük			یک چهارم آجر، نصف		چرکه
cakcak	چکاک	چکچک	caraka	نیمه آجر	
	چکش (نک چکیش)	چکوش	carka	آبکش سبدی	چرکه
caküş			carmaki	چرمکوب	چرمکی
cakiš	چکش	چکیش	carand	چرند	چرند
cöl	دشت	چل *		چرنداب - نام یکی از	چرنداب
colax	چلاق	چلاخ	carandâb	محللات تبریز	
	چلبیانلو - نام ایلیست	چلبیانی	casb	چسب	چسب
calabiânni			casbân	چسبان	چسبان
celcirâx	چل چراغ	چل چیراخ		هش - چشم صدائی که	چش
	چلمک ☞ دیزی سفالی	چلمک		برای ایستادن چارپایان	
cölmağ			coš	میکنند	
calik	عصا (نک چمیک)	چلیک		باز چشم - با چشم گشاده	چشم باز
	مه - این واژه در نام	چم *		بصیر - با بصیرت	
	بعضی از دیه ها دیده میشود:		cešmâbz		
	سر چم ، چم آسمان ،		cešmberâh	چشم براه	چشم براه
cam	چم سنگر			چشم و چراغ	چشم چیراخ
comâx	چماق	چماخ	cešmâcirâx		
cambara	چمبره	چمبره	cešmâdâšt	چشم داشت	چشم داشت
cömea	چمچه	چمچه		چشم روشنی	چشم روشن نیخ
camxam	چم و خم	چم خم	cešmârowšan(nix)		
	چم خم و ناز - ناز و چم و خم	چم خناز	cešmâzaxm	چشم زخم	چشم زخم
camxanâz			cešmağ	چشمک	چشمک
caman	چمن	چمن	cešma	چشمه	چشمه
	عصا - سنج - چمیدن -	چمیک		چشمه کنان - نام دهیست	چشمه کنان
	خرامیدن (زنجان) نک.		cešmakonân		
camik					

چون چرا (چیرا)	چون چرا	چیلک	ماه‌یچه گوسفند (قصابی)
cuncerâ (cirâ)			سنج. چلیک ماچا (ماه‌یچه)
چووش	چاووش	cilik	
چووه	چوبه ۶، میخ چوبی نک. چبی	cimceš	چندش
cüva			۱- چین (کشاورزی) از
چیبان	کورک-دمل	cibân	فعل چیدن چین اول- دوم
چیتابه	چیتابه	citâya	و جز آن ۲- ابزار بست
چیراخ	چراغ	cirâx	برای چین ۳- شکنج -
چیراخ با	پایه چراغ- چوبی که سر	cin	چین- تا
	آن چراغ نهند	cirâxpâ	چین چین- پرچین
چیراخ سوخته (سی)	دشت سرچراغ	cincin	چینار
cirâxsufta(si)		cinâr	دیوار گلی
چیرک	چرک	cina	دانه مرغ
چیرک تو	چرک تاب	cina	چینه دان (زنجانی)
چیرک مرد	چرک مرد- چرک مرده	cinaġdân	شیرازی = چنگ دون
	(در لباس شوئی)		
cirkmörd			
چیریش	سریش	ciriš	سنگ ریزه - سنج. عربی
چیش	جیش - پیشاب بچه	ciš	سجیل
چیل	چیل = کبک چیل	cil	چینه دان
چیلو	چلو	cilow	چینی
چیله	چله (زمستان و تابستان)		چینی اسباب
		cilla	چینی اسباب
چیله بچه	بچه چله ۶ چندروز پس از		چینی قلفر
	چله کوچک زمستان را		گل قر نفل چینی
	چله بچه گویند	cillaba	
چیله خانا	چله خانه	cillaxânâ	کاسه چینی

xâlcâ	قالیچه	خالچا	خ		
xâlcâbâf	قالیچه باف	خالچا باف	خاتم (از هنرهای زیبا)		خاتم
xâli	قالی	خالی	xâtam		
xâlibâf	قالی باف	خالی باف	xâtamjaba	جعبه خاتم	خاتم جبه
xâm	خام	خام	xâtamkâr	خاتم کار	خاتم کار
	خامه (که از شیر گیرند)	خاما		خاتم کاری	خاتم کار لیخ
xâmâ			xâtamkârlix		
xâmâxöri	خامه خوری	خاما خری	xâc	خاج، چلیپا، صلیب	خاج
xâmâgir	خامه گیر	خاما گیر	xâr	خار، تیغ گل	خار
	نوعی از آجر (نیم بخته)	خام بخته	xârâbâ	خرابه	خارا با
xâmpöxta			xârzalil	خوار و ذلیل	خار زلیل
xâmtow	خام تاب *	خام تو	xâriš	خارش	خاریش
xâmuš	خاموش	خاموش	xâst	خواست	خاست
xâmušânlix	خاموشی	خاموشان لیخ	xâstiyâr	خواستگار	خاستیار
	آهسته آهسته	خاموش خاموش	xâf	خوف	خاف
xâmuš-xâmuš			xâf li	خائف، ترسان	خافلی
	ملایم، سلیم، سربراه	خاموش گوش	xâfâxâf	ناگهان - غفله	خافا خاف
xâmušgüš			xâk	خاک	خاک
	۱- لقب ترکی رایج در فارسی		xâki	خاکی - رنگ خاکی	خاکی
	۲- خان تفنگ و توپ		xâl	خال	خال
xânâ	خانه	خانا	xâlâ	خاله	خالا
	اطاق و یا اضافائی که در	خانا باغ		(خالاجان - خالا خانم - خالا خامباجی)	
xânâbâ	باغ سازند		x. jân - x. xânəm -		
	خواننده - آوازخوان	خواننده	x. xambâji)		
xânanda			xâl xâl	خال خال	خال خال
	خانه خر *	خانا خر *	xâldâr	خالدار	خالدار
	خانگی		xâkpaša	پشه خاکی	خاک پشه
xânâxər			xâlâzeyin	خالی الذهن	خالازین

خایه بند - بیضه بند	خایا بت	مالی یا کلائی که	خاناخرمالی
xâyâbat		دربازار نیست و بوسیله	
	خایا کبابی	دوره گردان از خانه‌ها	
xâyâkâbâbi		خریداری میشود	
xabardâr	خبردار	xânâxərmâli	
xebra	خبره	خانه شاگرد	خانا شایرد
xabir	خبیر	xânâšayird	
xabis	خبیث	خانه + کوچ = بنه کن	خاناکچ
	ختم - مراسم سوگواری مرده	کوچ با تمام لوازم خانه	
xatəm		xânâköc	
xatmigüli	گل ختمی	xânânišin	خانانیشین
xojâ	خواجه	xândân	خاندان
	خواجه نیشین * سکوی	xângâh	خانگاه
	طرفین در خانه	vânəmân	خانمان
xojânišin		xânevâda	خانواده
	خدا - اغلب الله استعمال	xânevâr	خانوار
	میشود ولی همیشه: ای		خانه بر انداز
xodâ	خدا و خدایا	xânabarandâz	
xodâdâd	خداداد		خانه خراب
xodâyâ	خدایا	xânaxarâb	
xadša	خدشه	xânazâd	خانه زاد
xodkâr	خودکار		خانه ویران - خانه خراب
xera	خیره	xânaverân	
xerasar	خیره سر	xâheš	خواهش
	خوره - بیماری جذام	xâvar	خاور - وهم نام زن
xorâ			خایه - بیضه - دنبلان
xörâmân	خرامان	xâyâ	

خرپوشته	خرپشته (بنائی)	۲ - خرك تار و کمانچه
	xarpüşta	و جز آن xarak
خرج خو	خرج خانه xarjəxow	کسیست که باخرخا کروبه
خرچا	کمزه - کالك xercâ	و گل و غیره میبرد (خر
خرچک	خرچنگ xarcaĭ	+ کش) xarkeš
خرچی	داربستی که برای سفید کاری ساختمان درست میکنند	خارک کن * سنک بر -
خرخوره	آشغال ، خرده ریز xaraci	سنک شکن xarkan
		درخت آفت زده که معمولاً میخشد xargaz
خردجل	خردجال xardajal	چیزهای کوچک و ناجور، اسبابهای بساط انداری
خردل	خردل xardal	xeremxərda
خرده	خرده - ریزه xərda	خرمنچه * xarmanca
خرده بول	بول خرد xərdapöl	بهره که از خرمن به مباشر و مانند آن میرسد
خرده پیاز	پیازچه xərdapiyâz	خرمنگانی * xarmancali
خرده حساب	خرده حساب xərdahisâb	خروار xarvâr
خرده مالک	خرده مالک xərdamâleĭ	خروس xoruz
خرده مرده	خرده مرده - کوچک xərdamərda	خروس باز xoruzbâz
خرده وز	کوچک آسا (؟) وز = وش xərdavaz	بانک خروس - سپیده دم - سحرگاه
		xoruzbâni
خرزک	خروسک - سرفه خشک، نام نوعیست از سرفه xorzak	خرز xaz
خرتوم	خرطوم xortum	خزانه - خزینه xazâna
خرك	۱ - ظرف گاه گل بری که تخته ایست چهار گوش	خزانه دار - خزینه دار xazânadâr
		خزان - برک ریزان xazal

xešdi	خشتی ، چارخانه	خشدی	xazna	خزینه گرما به	خزنه
xošru	خوش رو	خشرو	xasta	خسته	خسته
xošraviš	خوش روش	خشرویش		علف بهاره که بچار پایان	خسبیل
xošsofat	خوش صفت	خش صفت	xasil	دهند	
xošsurat	خوش صورت	خش صورت	xeš	خیس	خش
xoškâm	خوشکام	خشکام	xoš-	خوش-	خش-
xošāvârâ	خوش قواره	خشگاو ارا	xošâ	خوشا!	خشا!
xošâd	خوش قد	خشگد		خوش آب و هوا	خشابهاوا
xošâdam	خوش قدم	خشگدم	xošâbhâvâ		
xošgil	خوشگیل	خشگیل	xoš-adâ	خوش ادا	خش ادا
	غذائیسست ، خمیر پخته و روغن و دوشاب داغ	خشل	xošâmad	خوش آمد	خشامد
			xešamrâz	خیش افزار	خش امراز
xašel			xošâyand	خوش آیند	خشایند
xošmaza	خوش مزه	خشزه	xošbaxt	خوشبخت	خشبخت
xošmašrab	خوش مشرب	خش مشرب	xošbayân	خوش بیان	خش بیان
xašen	خشن	خشن	xošbin	خوش بین	خش بین
xošnâm	خوش نام	خشنام	xošterâš	خوش تراش	خش تراش
xošnazar	خوش نظر	خش نظر	xeštak	خشتک	خش تک
	جوال بزرگ گاه کشی	خشه	xošxân	خوش خوان	خش خوان
xaša				۱ - خوش خیر ۲ - نام	خش خیر
	خوش نم خزه زمین نمناک مساعد	خشه نم	xošxabar	زن	
xešanam	برای خیش		xošxat	خوش خط	خش خط
	خفنگ ، خفه کن (برای	خفک	xošxül	خوش خاق	خش خولگ
	سماور و بخاری و غیره)		xošxurek	خوش خوراک	خش خورک
xafak			xošdâmâx	خوش دماغ	خش دماغ
xafa	خفه	خفه	xošdas	خوش دست	خش دست
	خفه شدن	خفه (لماخ)	xošdahan	خوش دهن	خش دهن
xafalamnâx					

خانه خواه (؟) مهمان ؟	خناخواه	xafakeš	خفه کش	خفه کش
xonâxâh			خفه کن - سر پوش -	خفه کون
xancal	خنجر	خنچل	آتشدان سماور و بخاری	
xoncâ	خوانچه	خنچا	و غیره برای خفه کردن	
xonsâ	خنشی	خنسا	آتش	
	خزان (؟) (وقتی	خندان	خاک انداز	خکنداز
	گویند . گل خندان شد		خاکه دان	خکدان
	یعنی برک برک شده		محصولی را که چندروز آب	خکو
xandân	فروریخت		نمی دهند (کشاورزی)	
xenow	خونابه	خنو		
	خورامان خورامان (خر-)		خلمت	خلمت
xurâmân	xurâmân(xor-)		خلمت	خلمش
xurjin	خورجین	خورجین	خلاج	
	ادوات خرد . چیزهای	خور داوات	خرفه ، گیاهیست	خلفا
xurdâvât	کوچک بی بها		چوب الف ، الف چوب	خلفچین ،
xurdüş	خارش	خوردوش		
xuršid	نام زن	خورشید	خروار (xâ-)	خلموار (خا-)
xuraķ	خوراک	خورک	خمیازه	خمیازا
xurmâ	خرما	خورما	خمیر	خمیر
xuruš	خورش	خوروش	کنده خمیر - چانه میر	خمیر کونده
xušk	خشک	خوشک		
xuškəbâr	خشکبار	خوشکبار	xamirkünda	
	خشکه - ماهیانه بدون	خوشکه	خمیر گیر	خمیر گیر
	خوراک و پوشاک و خانه		خمیر ترش ، خمیر مایه	خمیره
xuška	و غیره		که بخمیر نان برای ور	
xumâr	خمار	خومار	آمدن آن زنند	
xiyâr	خیار	خیار	xamira	
			خوان	خن
			خنا	خنا

خیارشور	خیارشور	xiyâršur	دارم، داغون	«درپوداغون» (فارسی عامیانه) نابود	dârmâdârûn
خیال	خیال	xiyâl	دارن، بدارن	درون بدرون * دره بدره	dârænbadâræn
خیرخاه	خیرخواه	xeyrəxâh	داری	دارو	dâri
خیری	خیری	xeysi	داس	داس	dâs
خیز	خیز	xiz	داغ	داغ - بسیار گرم	dâv
خیژم (خیشم)	خشم	xižm(xišm)	داک	دانگ	dağ
خیلک	خیلی	xeylağ	دام	بام	dâm
خیمه	خیمه	xeyma	دامار	دمار، رگ	dâmâr
خیمه خرگاه	خیمه و خرگاه	xeymaxargâh	داماخ (غ)	دماغ	dâmâx(۲)
خیمه گاه	خیمه گاه	xeymagâh	دام بدم	بام بیام	dâmbadâm
	د		دانا	۱ - گاو دو ساله ، ۲ - دانه ۳ - دانه ، در شمارش یکدانه ، دو دانه و غیره	dânâ
داباخ	دباغ	dâbbâx	دانانیشان	دانه نشان * - مرصع	dânânišan
دابخانا	دباغخانه	dâbbâxânâ	داوا	دوا	dâvâ
دار	۱ - دار (که گناهکار و جانی و مرگ‌رزان را از آن آویزند) ۲ - دار ، خانه ، بیت (در واژه‌های مرکب مانند استعمال این واژه در فارسی)		داوات	دوات	dâvât
			داواتگر	دواتگر ، سماور ساز	dâvâtgar
داردسته	دارودسته	dârdasta	داواخانا	دواخانه	dâvâxânâ
داردونیا	داردنیا	dârdünyâ	دایم	دائم	dâyem
دارگا	داروغه	dârgâ	دایی	دایی ، برادر مادر	dâyî
دارگا شایبرد	شاگرد داروغه ، مجازاً = پر رو ، بی شرم		دبک	دبنگ	dabağ
		dârgâšâyird			

dargâh	درگاه	درگاه	۱- دبه ، چر ، سرباز	دبه
darvâzâ	دروازه	دروازا	زدن از پیمان ، پیمان	
darviš	درویش	درویش	شکنی ۲- دبه ، باروت	
dara	دره	دره	دان و ساچمه دان شکار	
das-	دست-	دس-	dabba	
	۱- دست، بار (يك بار ، دوبار ، چند بار)	دس	دوپوش ، چادر و سقف خانه	دپوش
	۲- دست (لباس و مانند)		dopüş	
das	آن		daxma	دخمه ، سوراخ
	بی دست آلات ، بی دست	دستالاسز	derâzkaš	درازکش
dastâlasəz	افزار		darâmad	درآمد
dasbat	دست بند	دسبت		دراوسار
dasbus	دست بوس	دسبوس	darowsâr	
daspâcâ	دستپاچه	دسپاچا	darbâr	دربار
daspanja	دست و پنجه	دسپنجه	darbat	دربت
dost	دوست	دست	darbadar	دربدر
	دستاب - در هنگام خمیر کردن دستها را نگاهگه	دستاب		دریچه
	بآب میزنند که خمیر بدانهانچسبند		darbaca	
dastâb	دستان ، داستان	دستان		درت! (د)
dastân				درد! (در هنگام ناسزا گفتن و بعنوان دشنام)
dastandâz	دست انداز	دستنداز	dart (d):	
dastovuz	دست آویز	دستووز	darxânâ	درخانه
	دسترخوان ، سفره	دسترخان	dardajar	دردمند
dastarxân			dardəsar	دردسر
dastur	دستور	دستور	darduwar	در ديوار
				درزی
				درزی ، درزگر ، خیاط
			darzi	
				درک ، (درك اسفل)
			darak	درک

derdera	دغدغه	دغدغه	دستانکار* کارچاق کن	دستنکار
daral	دغل	دغل	dastankâr	
daralbâz	دغل باز	دغل باز	۱ - دسته ، دستگیره هر	دسته
daftar	دفتر	دفتر	چیز ۲ - دسته مردم ،	
	دک (دک شدن = جیم شدن)	دک	گروه (مثلا دسته سینه زن)	
daķ	نهانی بیرون رفتن		dasta	
dol	دل ، دلو	دل	دستچین ، نام نوعی	دسته چین
dolcâ	دولچه	دایچا	dastacin	از انگور
dalxak	دلقک	دلخک	دستخوش (اصطلاح قمار)	دستخوش
dallak	دلاک	دلک	dasxoš	
dem	دیم	دم	dasduz	دستدوز
	۱ - حال ، ۲ - دم	دم	dasduzlux	دستدوزی (لوخ)
dam			daskeš	دستکش
	دمپخت ، نام غذا	دمپوخ	dasgâh	دستگاه
dampux			dasgir	دستگیر
damdamaki	دمدمی	دمدمکی	dasgira	دستگیره
	دمکشک ، سردیک که از	دمکش	dasmâl	دستمال
	کاه بافند و پارچه ای بر			دوشاب (درمراغه و رضائیه)
	آن کشند و روی دیک		došâp (doššow =	
	برای دم کردن برنج نهند		دوشاخه (چراغ وغیره)	دشاخا
damkeš			došâxâ	
	دمکن (دم کون) دمکشک ، نک. دمکش		dašt	دشت
damkon(kün)				دشتیان ، (سراب)
damlamâx	دم کردن	دم (لماخ)	daštovân	
	دانه دانه ، دون دون	دندن	došak	دشک ، تشک
dandan	(فارسی عامیانه)		dašgir	نعل بند ؟
dandana	دندانه ، کنگره	دندنه	dey	دق
				دغ

dildârlîx	دلدارى	دیلدارلیخ	دوغاب (بنائی)	دوغاب
dilsuxta	دلسوخته	دیلسوخته	کج یا آهک ، مخلوطی	
dilsuz	دلسوز	دیلسوز	از کج و آب یا آهک و	
dilšîr	دلگیر	دیلگیر	آب که بسیار شل و روان	
dilir	دلیر	دیلیر	باشد . dûvâb	
	بریده بریده	دیایک دیلیک	درودگر، نجار	دولگر
dilik-dilik			یکنوع مه ، مه بهار	دومان
	دیم + دخ (= تلخ؟)	دیمدخ	dumân	
dimdax	ترشروی		dumbak	دومبک
	منقار ، دیم (روی) + دیک	دیمدیک	dunyâ	دونیآ
	(= بر آمدگی؟)		dunyâdida	دونیآدیده
dimdik			davah	دووه
dayanak	دگنک	دینک	dahra	دهره
div (dev)	دیو	دیو (دو)	dohazâri	دهزاری
divânxânâ	دیوانخانه	دیوانخانا	dahliz	دهلیز
divânâ	دیوانه	دیوانه	dahna	دهنه
daya	دیه ، ده ، آبادی	دیه	dahyek	دهیک ، یکدهم
			didâr	دیدار
				دیدرگین (- بین) دیگرگون
	راحت الحلقوم ، نام	راتلگوم	didargin(yin)	دیرک
	شرینی معروف			دیرک ، تبرک ، چادر
râtelšum			dirak	
râs	راست ، مقابل	راس	dilâbcâ	دیلابچا
râsbarâs	روبرو	راس براس	dilâvar	دیلاور
râm	رام	رام	dilbar	دیلبر
râvâsân	نام دهیست	راواسان	dilxuš	دیباخوش
	بازار رواج	راوات بازار	dildâr	دیلدار
râvât bâzâr				

rasm	رسم ، روش	رسم	râvi	راوی	راوی
rasmi	رسمی	رسمی		راه و روش (تقریباً همیشه)	راه
rasida	رسیده	رسیده	râh	بمعنی مجازی (راه (پارچه)	راه برآه
	رشته ختائی (ریشته) رشته ختائی، يك				
	یکنوع رشته که از آرد		râhbarâh	راه راه (پارچه)	راهدار
	چاودار میسازند				
reštaxatâi(riš-)			râhdâr		
rašid	رشید	رشید	râhrâh	راه راه	راهراه
raftâr	رفتار	رفتار	râhrasm	راه و رسم	راه رسم
ragli	بارگ ، باغیرت	رگلی		دهلیز ، راهرو (در	راهرو
	رك ، راست ، بی پروا	رك	râhrow	ساختمان)	
rok			ra'y	رای	رای
rak	رنگ	رك		رخت آویز - چوب	رخت آویز
râkbarak	رنگ برنگ	رك برك	raxtâviz	رخت	
	رمدار(ل) (زنجانی رامال) رمال			رخساره (نام زن)	رخسارا
ramdâr			roxsârâ		
ranâ	رنا	رنا	raxna	رخنه	رخنه
ranjür	رنجور	رنجور	rad	رد	رد
rangøruf	رنگرو	رنگروف	rad(elmâx)	رد کردن	ردماخ
ravâ	روا	روا	radif	ردیف	ردیف
	روان (برای آب ، درس)	روان		ریزه در (چفت و ریزه	ریزه
ravân			raza	= حلفه رزه (
ravâyat	روایت	روایت		رس ، قندک عسل و شیر	رس
rub	ربع - چاریك	روب	ros	و شربت و جز آن	
	رب - سنج . رب انار	روب		رستگار (رستکار)	رستیار
rub			rastayâr		
rubat	روبند	روبوت			
rubaru	روبرو	روبرو			

روپوش	روپوش	rupüš	ریت پرور	رعیت پرور
روراس	رو راس رو راست،		رایت	rayatparvar
	بی پرده، آشکارا		ریخت	rixt
	روشن	zurâs	ریخته	rixta
روزگار	(-یار، نک. همو) روزگار		ریز	riz
		ruzəgâr	ریزه	riza
روزلی	روزانه	ruzəli	ریزه کوفته (خوراکیست)	rizaküfta
روزیار (-گار)	روزگار	ruzəyâr	ریشه (نک. اربشته) رشته	rišta
روسری	روسری	rusari	ریشه	riša
رو سوا	رسوا	rusvây	ریشه کن	rišakan
روشد	رشد	rušd	ریکاب	rikâb
روشناس	روشناس (زیرک، باهوش، کسی که از ظاهر پی بیاطن میبرد و از صورت ضمیر را میخواند)		ریند (نک. رید)	rind(rid)
		rušonâs	ریشان	rid (rind)
روشور	روشور (ز)، سفیدایی که زنان در گرمابه بکیسه مالند و صیبن بدن را کیسه کشند		ز	zâl
		rüšür	زالمبورک	zâmburak
روغن داغ	روغن داغ		زاهی	zâhi
		rowrandây	زبان دراز (لیخ)	zabândeřâz (lix)
روفه گر	روفه گر	rüfagar	زبان درازی	zabar
رهگوزر	رهگذر	rahguzar	زبر	zabarjad
- ری	-رود (سنج. گرمی، سردی، هشتی و جز آن)		زبرجد	zabardas
		- ri	زبردس	
			زده	zada
			زده، (بارگی پارچه، نک میوه)	

زر	زور	zor	زمان	۱- زمان ۲- اسم مرد
زر	زر ، طاس تخته ، ذرع	zar	زمانه (زمانا)	زمانه
زربی	ضربی ، طاق ضربی	zarbi	زرباخ	زنبق (نام گلپست)
رزچرك	ذرع و چارك	zarcarak	زرباگافار	(گل) زبان در قفا
زرامانا	زورخانه	zorxânâ	زرباگافار	(گل) زبان در قفا
زرخرید	زرخرید	zarxarid	زرباگافار	(گل) زبان در قفا
زرداب	زرداب	zardâb	زربه	زربه (بنائی)
زردجوه	زردچوبه	zârdajuva	زربیل	زربیل
زرزمی	زیرزمین	zerzami	زرمزه	زرمزه
زرزمی نشین	زیر زمین نشین	zerzaminišin	زرمورود	زرمرد
زرزبان	زرزبان	zarzivan	زرنار	زرنار
زرگ	زرگر	zargar	زرنار	زرنار
زرگرنانا	زرگرخانه	zargarxânâ	زرنار	زرنار
زر (لاماخ)	زور آوردن	zor (lâmâx)	زرنار	زرنار
زرنگ	زرنیخ	zarnex	زرنار	زرنار
زری	۱- نوعی پارچه	zari	زرنار	زرنار
زربش	۲- نام زن	zariš	زرنار	زرنار
زغالاجا	زرشک	zorâlâcâ	زرنار	زرنار
زفت	نیمسوز	zef	زرنار	زرنار
زفران	زفت (دوای کچلی)	zafrân	زرنار	زرنار
زک	زعفران	zak	زرنار	زرنار
زل	زنگ	zel	زرنار	زرنار
زلی	خیره ، زل	zali	زرنار	زرنار
	زالو		زرنار	زرنار

zay	زاج	زی	zendayânnix	زندگانی	زندیا نیخ
ziy	کسوت، زی	زی	zengerow	زنکوله	زنکرو
ziyân	زیان	زیان		زنکار (پوشاک)	زنکل
ziyânkâr	زیانکار	زیانکار	zangal		
zibâ	زیبا	زیبا		تحریر آواز، لرزاندان	زنکله
	۱- زبینه ۲- نام زن	زبینه	zangela	صدا در گلو	
zibanda			zudbâvâr	زودباور	زودباوار
zir	زیر	زیر		سده، گیر (در معده وروده)	زوده
	سینی فرمانبر، سینی	زیر جام	zudda		
	زیر فنجان چای و غیره		zurbiya	زلوبیا	زوریه
zirjâm	(رضائیه)		zuwzuwâ	زوزه	زووزوا
zirdas	زیر دست	زیر دس	zükâm	زکام	زوکام
zirzabar	زیر وزبر	زیر زبر	zûlf	زلف	زولف
ziršâlvâr	زیر شلوار	زیر شالوار	zumar	آذوقه زمستان	زومار
zirak	زیرک	زیرک	zuvânâ	زبانہ	زووانا
	۱- زیل، زیر (صدا)	زیل		۱- زه کمان ۲-	زه
	آواز) ۲- تپاله گاو		zeh	(اصطلاح بنائی)	
zil			zehdâr	زه دار	زه دار
zilu	زیلو	زیلو	zehdân	زه دان	زه دان
zindadil	زنده دل	زنده دیل	zahar	زهر، سم	زهر
zinhâr	زینهار	زینهار		زهراب، پیشاب	زهراب
	چشمه زار،	زینه زر	zahrâb		
	زمینی که از جاهای		zaharmâr!	زهر مار!	زهر مار!
	مختلف آن آب از زمین		zehkeš	زه کش	زه کش
zinazar	بجوشد			۱- ستاره ناهید	زهره
zivar	زیور	زیور	zöhra	۲- نام زن	
			zahla	زهره	زهله
ziyil	زیگیل	زییل	zahmat	زحمت	زحمت

setâr	سه تار	ستار	س		
	۱- ستاره ۲ - نام زن	ستارا	گل ساعتی	sâatigül	ساآتی گل
setârâ			صابون	sâbun	صابون
	ذات‌الجنب ، سینه‌پهلوی	ستل‌حم	ساطور	sâtur	ساتور
sataljam			ساخت و باخت		ساخت باخت
setir	سه تیر	ستیر		sâxt pâxt	
setam	ستم	ستم	ساخته ، ساختگی	sâxta	ساخته
sejâf	سجاف	سجاف	ساده	sâda	ساده
soxancin	سخن چین	سخن چین	سازگاری ، سازش		سازباز
	سخن چینی	سخن چین‌نیخ	میان دو دست		
soxancin (nix)				sâzə bâz	
	گل صد‌تومنی (تومانی)	سد‌تومنی	سازگار		سازگار (-یار)
sadtomani				sâzgâr (-iyâr)	
sarâparda	سراپرده	سراپرده	سازگاری	sâziyarlix	سازیارلیخ
	سراپرده نشین	سراپرده نشین	ساج ، تاوه نان پزی		ساز
sarâparda nišin				sâž	
sorâx	سراخ	سراخ	صاف و ساده	sâfsâdâ	ساف سادا
sarâzir	سرازیر	سرازیر	ساقه	sâsa	ساگه
sarâsar	سراسر	سراسر	ثواب	sâvab	ساواب
sarâsima	سراسیمه	سراسیمه	سبلان	sâvâlân	ساوالان
sarâna	سرانه	سرانه	سایه	sâya	سایه
serâh	سراه	سراه	سایه‌دار	sâya (li)	سایلی
serâha	سراهه	سراهه	کشمش سبز ، سبزه (نوعی)		سبزه
sarây	سرای	سرای	از کشمش	sabza	
sarbâz	سرباز	سرباز	سه پر ، سه‌پره	separ	سپر
sarbâlâ	سربالا	سربالا	سپر ، حامی (نک. سوپر)		سپر
	سربست ، سر بسته	سربس		sapar	
sarbas			سپک	sapk	سپک

سردرخت ، میوه‌های سردرخت	سردرخت	sarbasar	سر بسر	سر بسر
sarderaxt	سردرخت		سر به نیست ، کم و گور	سر بنیس
نام جائیست	سردری	sarbanis		
sardari		sarbuland	سر بلند	سر بولند
sardas	سردست	sarpâyin	سر پائین	سر پائین
sardâsir	سردسیر	sarparas	سر پرست	سر پرس
sarsâmân	سروسامان	sarpanja	سر پنجه	سر پنجه
sarsadâ	سرو صدا	sarpür	سر پر	سر پور
sarsax	سر سخت	sartâpâ	سر تا پا ، سرا پا	سر تاپا
sarsara	سر سرا	sarcešma	سر چشمه	سر چشمه
sarsari	سر سری	sarxâb	سر خاب	سر خاب
سر سلامتی	سر سلامتیخ		چوب بست (در دکان	سر خان
sarsalamattix			نانوائی) که کارگران	
sarsam	سر سام		لباس‌های خود را روی	
سر سپرده	سر سو پورده	sarxân	آن میگذارند	
sarsüpürda		sarxoš	سر خوش	سر خش
sarsutun	سر ستون		سر خود ، سر خودانه	سر خودونا
saršonâs	سر شناس	sarxudunâ		
سر شور ، گل-ر شور	سر شور		سر خشک کن	سر خوش کون
saršur			(میان دو آب)	
saršikan	سر شکن	sarxuškün		
sarkâr	سر کار	sardâb	سر داب	سر داب
sarkarda	سر کرده		سر داری (پوشاک)	سر داری
سر کش	سر کش	sardâri		
sarkaš			سر دابه	سر داوا (- با)
sargardân	سر گردان	sardâvâ(-bâ)		
sargadfa	سر قدیفه	sardar	سر در	سر در

salâm	سلام	سلام	sargüzaš	سرگذشت	سرگوزش
sala	سله	سله	sarmâyâ	سرمایه	سرمایا
santur	سنتور	سنتور	sarmašš	سرمشق	سرمشگ
sanjâx	سنجاق	سنجاخ		سر مگو ، راز مگو	سر مگو
	سنجاق دان	سنجاخ دان	serrəmagü		
sanjâxdân			sarnowüş	سر نوشت	سر نووش
sanad	سند	سند	sarneyza	سر نیزه	سر نیزه
sangar	سنگر	سنگر	sarniyun	سرنگون	سر نیون
	سنگر بندی	سنگر بدیخ (-بتیخ)	sarv	سرو	سرو
sangar baddix (-battix)			sarvân	ساربان	سروان
sangak (نان)	سنگک	سنگک	sarvar	سرور	سرور
savâr	سوار	سوار	sarhak	سرهنگ	سرهک
	سوار (سوار =	سووار	sarišta	سررشته	سررشته
	فارسی عامیانه)		sarin	سرد، خنک	سرین
suvâr			sešâxa	سه شاخه	سشاخه
	زین یا تکلی که بر خر	سووارا	sešma	ساجمه	سشمه
suvârâ	سواری نهند	سوواره (سوارة)	seyl	نقل	سغل
	سوارة		sara	ساقه	سغه
suvârâ(sa-)			saf	صف	سفف
sübh	صبح	سویج	sofat	صفت	سفت
	صبح خیز ، سحر خیز	سویج نیز	safidâb	سفیداب	سفیداب
sübhxiz				سفیدکمر (نام نهیست)	سفیدکمر
	۱- کره خر	سوبا	sefidkamar		
supâ	۲- دشنام است		sakki	سکو	سکی
supâyâ	سه پایه	سوپایا		سکودار* (گرما به)	سکی دار
	سپر ، مجازا بمعنی حامی	سوپر	sakkidâr		
	بکار میرود- نک. سپر.		sakkinišin	سکونشین	سکی نشین
supar			segâh	سه گاه	سگاہ

سوزنك	سوزاك (شیرازی) =	سوزی	تره (= سبزی)
	süzanak (سوزنك)		sowzi
سوزنی	سوزنی ، پارچه سوزن	سوسار	sowsâr نام جانوریست
	دوزی شده که زیر	سوست	sust سست
	سماور افکنند و یا بقیچه	سوسن	۱ - سوسن (گل)
	سوزن دوزی شده که		süsan ۲ - نام زن
	حوله و لنگ و جامه	سوسنبر	süsanbar سیسنببر (گل)
	و غیره در آن پیچیده	سوسری	susari سوسك
	بگرما به برند .	سوفره	süfra سفره
	süzani	سوماخ بالا	sumax pâlâ آب کش
سوفته	دشت ، پولی که برای		(شیرازی = ترش پاله
	درآمد خوب و رواجی		(torošpâle
	کار و کسب دکانداران	سومبا	sümbâ سمبه ، سنبه
	بامداد یا سرشب پس از	سومباتا	sümbâtâ سمباده
	روشن کردن چراغ از کسی	سومبول	۱ - سنبل (گل)
	که تصور میکنند دستش		sümbül ۲ - نام زن
	خوبست میگیرند ، نخستین	سومروخ	sümrüx سیمرخ
	فروش با ممداد یا سر	سومرخیز	saharxiz سحرخیز
	شب پس از آفرودختن	سومرورد	نام دهیست نزدیک زنجان
	چراغ		sohravad
سوتون	ستون		(= سرخ گل)
سوتون بتیخ	ستون بندی	سپک	کوزه بزرگ سفالی
	sutunbattix		sahaķ
سورت	صورت	سهن	sehen ظرف سفالی
سورمه	سورمه ، سرمه	سیاری	سیاه رود ، دهیست
سورمدان	سورمه دان		siyâri
سوزکش	چای صاف کن	سیاهه	siyâha سیاهه
	suzkeš		

سینه صاف (الماخ)	آشتی کردن	سینخکی ، پس گردنی	سینخاکی
sinasâf-		sixâki	
سیرویش کانی	خون سیاوش	sirâb	سیراب
نک . ایزووشگانی		سیرماست (غذا)	سیرماس
siyavuġâni		sirmâs	
سیه (وزنی است)	سیه	sirka	سیرکه
		سیزده (نوروز و مانند آن)	سیزده
ش		sizdah	
شابهش ، شادباش	شابهش	sift	سيفت
šâbâš		sikka	سبکه
بارداخ بزرگ ، ظرف	شابه بارداخ	silli	سبلی
سفالین بزرگ (نک)		sim	سیم ، مفتول
šâbârdâx	بارداخ	سیم بند ، سیم کش	سیم بت
بادیه بزرگ ، کاسه بزرگ	شابه ایدا	šimbat	سیم بتیخ
šâbâydâ	شاه بادیه	سیم بندی ، سیم کشی	
بادیه بزرگ و یا بارداخ بزرگ	شابه بارداخ	simbattix	سیمکش
šâbâydâx		سیمین تن ، روئین تن کسی که اظهار درد نمیکند ، مثلا بچه ای	سیمین تن
شاهتره ، گیاهست	شاهتره	که کتک میخورد ولی	
šâtara		گریه نمیکند و بروی خود نمیآورد .	
šâxâ	شاخه	شاک	
šâd	شاد	شافتالی	
šâftâli	شافتالو	شال	سیمیک
šâl	شال	شالاخ	سینه
خر بوزه نرسیده ، کبزه		sina	
šâlâx		سینه چاک	سینه چاک
خوراک شب	شام	سینه زن	سینه زن
šâm		sinazan	

شام ناهار	شام و ناهار	šâmnâhâr	شبه	موجها و پست و بلندیهائی
شام گریبان	شام غریبان	šâmdaribân		که باد روی برف میسازد (زنجان = شفه)
شاه	شاه	šâh		šapa
شاهانی	شاهانی (نوعی از انگور)	šâhâni	شر	šar
	(شراب)	šâhpâlêt	شر	šor
شاه پالت	شاه بلوط	šâhpsat	شور	šer
شاه پست	شاه پسند (گل)	šâhtara	شور	šorâ
شاه تره	شاهتره (نک. شاتره)	šâhdânâ	شراب	šarâb
شاهدانا	شاهدانه	šâhrâh	شرابیک	شورابی (دیواری که بواسطه نمناکی شوره زده و رفته رفته فرو میریزد)
شاهراه	شاهراه	šâhnišin	شرارت	šarârat
شاهترین	نام گلیست	šâhestaran	شراره	šarâra
شاهنشین	شاه نشین	šâhid	شربا	šorbâ
شاهید	شاهد	šâyesta	شربت	šarbat
شایسته	شایسته	šabbü		شور دره ، جائیست نزدیک صوفیان حوالی تبریز
شب و	شبو (گل)	šabcara	شرشیله	šordara
شبچره	شبچره	šabdâr		شاه شور ، شور شله
شبدر	شبدر	šabxâb	شرزار	šoršila
شبخاب	شب خواب	šabaka	شرم	šorazâr
شبکه	شبکه	šabgard	شریر	šarm
شبگرد	شبگرد	šabmânda	ششد	šarir
شبمانده	شبمانده	šabnâma(-â)		شست، انگشت بزرگ دست. شستم خبر داد (= شستم خبردار شد)
شبنامه(-ما)	شبنامه(-â)			šasd

شش بت	شاش بند	šāšbat	شلنگی	شلنگ ، گام بلند
شش داک	شش دانگ	šēšdâk		šēlengi
شش در	ششدر (نرد) مجازا =		شمبله	šāmballa شنبلیله
شش گیلان	حیران	šēšdar	شمبه	šāmba شنبه
	ششگلان (مجله ایستدر		شمچه	شکبریت (میان دو آب)
	شش ناو (صفت برای	šēšgilân (تبریز)		šāmea
شش نو	قمه و غناره) مجازا		شمعدانی	šāmdâni شمعدانی
	= پاچه ورمالیده، هفت		شمشیر	šāmsīr شمشیر
	خط	šēšnow	شنتر	šānter چندر (گوشت)
شفت	شهد (سنج. شفتالو و شفته)		شنگل	šāngel شنگول
	شکر	šāft	شنگی	نوعی از سگ (رضاییه
شکر	شکر	šākar	شنه	šāngi میان دو آب
شکراب	شکر آب	šākarab		شانه که بآن نرمن
شکر باره	شکر باره	šākarpârâ		باد میدهند برای جدا
شکر پنیر	شکر پنیر	šākarpanir		کردن گندم و جواز گاه
شکرک	نام ناخوشی است (سوزشی			(شیرازی = اوسی owsī)
	که در اثر خوردن			šāna
	شیرینی زیاد در مجرای			مایه شتر
	بول بچه پیدا میشود)			šūturmâya
	شکرک	šākarak	شوتوری	شتری ۱- رنگ شتری
شکس دووار	شکسته دیوار ، دیوار			۲- لولای در
	شکسته	šēkasduvâr		šūturi
شکل	شکل	šākəl	شوخ	شوخ
شگه	شقه	šāšā	شو (-ر)	شور (در باره پارچه
شلته	شلیته	šalta		یا لباس وقتیکه پس از
	شلغم	šālgam	شوریش	شستن کوتاه میشود)
شلگم				šū(-r)
				šūriš شورش

شیرمست * بیچهای که	شیرمس	شسته رفته	شوسته روفته
شیر خوب خورده و خوب		šustarufta	
با شیر پرورش یافته (بر		šükür شکر	شو کور
خلاف سوت جر) širmas		šüküfa شکوفه	شو کوفه
شیرینی širni	شیرینی	šumâr شمار	شومار
شیرینی دان širnidân	شیرینی دان	شماره دوز (نک .	شوماره دوز
شیره šira	شیره	شماره دوز لوخ)	
شیرین بیان (= شیرازی	شیرین بیان	šumaraduz	
ریشه مهک) širinbiyân		šümša شمشه	شومشه
شیرین دانه širindânâ	شیرین دانا	šüv چوب	شوو
شله šila	شيله	شبدی (گل) šüvüdi	شوودی
شوربا شله	شيله شوربا	šuvan شیون	شوون
šilašorbâ		شبه ، شبق (شیرازی	شوه
شنگی * يك نوغ سبزی	شینگی	šava شوق	
خوردن šingi		šahed شهید	شهید
ق		šahd (نک. شفت)	شهید
فارغ fâreç	فارغ	šahar شهر	شهر
فاسد fâsed	فاسد	شهر بشهر	شهر بشهر
فاش fâš	فاش	šaharbašahar	
فال fâl	فال	شہوت پرست	شہوت برس
پالوده fâldâ	فالدا	šahvatparas	
فانوس fânus	فانوس	šeytân شیطان	شیتان
فایده fâydâ	فایدا	širâza شیرازه	شیرازه
فند ، فن fat	فت	širpaz شیرپز	شیرپز
فطیر (نان) fatir	فتیر	širbiniš شیر برنج	شیر بینیش
فراخور frâxur	فراخور	širdân شیردان	شیردان
فراش farrâš	فراش	širgir جسور، هار	شیرگیر
فراوان farâvân	فراوان		

fita	فوطه ، لنگ	فیته	farrəxzād (نام)	فرخ زاد
fidâ	فدا	فیدا	۱- فرج بافا و راء	فرش
fidâyi	فدائی	فیدائی	مفتوح ۲- نام مرد	
firni	فرنی	فیرنی	faraš	
firüza	فیروزه	فیروزه	farš (نگ. فش)	فرش
firišta	فرشته	فیریشه	ferferâ	فر فر
fišâr	فشار	فیشار	farmân	فرمان
fil	فیل ، پیل	فیل	farmâyiš	فرمایش
filvân	فیلبان	فیلوان		فره
finjân	فنجان	فینجان	(رضائیه) (شیرازی = فره	
	گل فنجان	فینجان گولی	farâ (فره کبک)	
finjânguli			festex	فستخ
	ک		faš	فش
	کاتب ، نویسنده	کاتب	fašbâf	فش باف
kâteb			fešak	فشک
kâx	کاخ	کاخ	felân	فلان
kâr	کار	کار	felânkâra	فلانکاره
kâr-	کار-	کار-	falak	فلک
	کار آزهوده	کار از موده	falakzada	فلک زده
kârâzmuda			falaka	فلکه
kârârbâr	کاروبار	کاربار		فلگه
kârd	کارد	کارد	falašša	فلک (که پای بدان بندند
kârdân	کاردان	کاردان		و چوب زنند)
kârdida	کاردیده	کاردیده	fanâr	فانار
kâsâ	کاسه	کاسا	fowri	فوری
kâsânâbât	کاسه نبات	کاسا نبات	fahla	فهله ، کارگر
			fitvâ	فیتوا
			fitna	فیتنه

کارساز	کارساز	kârəsâz	کاغذکنان	کاغذکنان (نام دهیست)
کارشناس	کارشناس	kâršönâs	کافتار	کافتار (جانوریست)
کارفرما	کارفرما	kârfarmâ	کافر	کافر
کارکون	کارکن	kârkiin	کافور	کافور
کارگردان	کارگردان		کافی	کافی
	کارگردان	kârgardân	کاکول	کاکول
کارگوزار	کارگزار	kârgüzâr	کال	کال ، نارس ، نرسیده
کاروان	کاروان	kârvân		
کاروانسرا	کاروانسرا			
		karvânsarâ		
کاسا	کاسه	kâsâ	کالا	کالا
کاساد	کساد	kâsâd	کالاشر	خروس
کاساکوزه	کاسه کوزه ، اسباب		کالاک	کلك
	خانه	kâsâküza	کالاش	پیازتر
کاسب	کاسب	kâseb	کام	کام
کاسب کار	کاسب کار		کامران	۱ - کامران ۲ - نام مرد
		kâsebkâr		
کاسب کمه	کمه کاسبانه ، کلبه		کامل	کامل
	زندگی محقر و کاسبانه		کامیاب	کامیاب
		kâsebköma	کان	کان ، معدن
کاش	کاش	kâš	کاناس	خسیس (شیرازی) =
کاشف	کاشف	kâšef		کنس (
کاشگ	کاشکی	kâšga	کاوار	نوعی از سبزی
کاشی	کاشی	kâši	کاهل	کاهل
کاشیر	جاشیر (نک . چاشیر)		کاهی	کاهو
		kâšir	کاینات	کاینات
			کباب ، کباب	کباب
کاغذ	کاغذ	kâraz		

katbakat	ده بده	کت بکت	کباب پز (کابا...)	کباب پز
kataba	کتیبه	کتبه	kabâbpaz(kâb-)	
katxodâ	کتخدا	کتخدا	کباب پزخانه	کباب پزخانه
kötaĳ	کتک	کتک	kabâbpazxânâ(kâb-...)	
	کتک کاری	کتک کارلیخ	kabbâda	کباده
kötakkârlix			kabad	کبد
	بشت چهارم ، نسل چهارم	کتوجه	kaber	کبر
	(نوء ، نتیجه ، کتوجه)			کبیره
kötuja			kabira	کبیره (گناه)
köjââbâd	کجاآباد	کجاآباد	kabin	کابین
kejâvâ	کجاوه	کجاوا		کابین
kecal	کچل	کچل	۱- کپنک (پوشاک)	کپنک
kadar	بد ، کدورت آور	کدر	۲- پروانه) kapanaĳ	
	(بدمگو = kadar dânešma)			کپیر
	کودن	کدن (کودان)	گلی است، در ظرف	
ködan (köwdân)			شوئی و مانند آن بکار	
kadü	کدو	کدو	میرود	
kör	نابینا ، کور	کر	کاپیر	
köra	کوره	کرا	ده ، کت سنج . کتخدا	کت
körâzehen	کورذهن	کراذهن	کند ، کت (در آخر	
kerex	کرخ ، افسرده	کرخ	نام بسیاری از دیه های	
karxânâ	کارخانه	کارخانه	مشرق ایران چون	
	کرت (در باغچه و	کردوار	مجمع علوم کرانی	
	جالیز و مانند آن		اخصیکت و جز آن)	
	شیرازی = کرزه)		kat	
karduvâr			ketâb	کتاب
kargâh	کارگاه	کارگاه	ketâbxânâ	کتابخانه
kargadan	کارگدن	کارگدن	katân	کتان
				کتان توئومی
			katântuxumi	
				کتان پارچه
			katânpârca	کتان پارچه

کشان کشان	کشان کشان	kargar	کارگر	کرگر
kašânkašân			تپاله‌ای که برای سوخت	کره
سینی زیر فنجان، فرمانبر (میان دو آب، مراغه)	کشف	karma	تهیه میکنند	کرنی
kašaf		karaney	سماور	
kašfiyyât	کشفیات		کاروان (نک. کاروان)	کاروان
koššak	کره شتر	karvân(kârvân)		
کاشک بادمجان	کاشک بادمجان	karovüz	کرفس	کرووز
kaškebâdemjân		kara	کره	کره
کهکشان، کاهکشان	کشکشان		لج باز، لجوج	کژباز (= لژباز)
kaškašân		kažbâz (= lažbâz)		
kaškül	کشکول		کج دار و مریز	کژدار و مریز
kešmeš	کشمش	každârmariz		
kašmakaš	کشمکش		کج نظر، بد نظر، حسود	کژنزر
kašiš	کشیش	kažnazar		
kaf	کف، کف دست	kas	کس	کس
kafâyat	کفایت	kösâ	کوسه	کسا
köfta	کوفته؛ کوپیده	kasâd	کساد	کساد
kafca	کفچه		بازار کساد	کساد بازار
kafšəkan	کفشکن	kasâdbâzâr		
kafgir	کفگیر	kasâfat	کثافت	کسافت
kafan	کفن	kasb	کسب	کسب
کفه (ترازو و جزآن)	کفه	kasil	کسل	کسیل
kafa		köš	کوشک	کش
kök	کوک، عصبانی	keš	کش	کش
köaka	نوعی از نان	kašân	کاشان	کشان
گاومیش نر	کل			

کلان	کلان ، بزرگ kalân	کله پرت	پرت و بلا ، بیجا و نا معقول (شیرازی) =
کل بی سر	گردن کلفت (نک)		
کلچه	کل (= گاو میش نر)	کله بز	کل پتره kaladart
کلخوران	نام دهیست در اطراف اردبیل kalxurân	کله بز خاننا	کله بز خاننا † دکان kallapaz
کلاف	کلاف kalaf	کله جوش	کله جوش (خوراک) kalapazxânâ
کلافچه	کلاف چه ، کلاف کوچک	کله شخ	کله شق ، بی باک kalajüş
کلم	کلم kalam	کله فرنگی	کلاه فرنگی (ساختمان) kallašax
کل مس	کل مس ، گاو میش نر	کله کله	کله بکله ، شاخ بشاخ kölaferangi
کلم گول	گول کلم ، کلم گول	کلیات	کلیات kölliyât
کلنتر	کلنتر kalantar	کلیبی	کلیبی (قالی) ، فرش یا قالی که بالای اطاق اندازند kalleyi
کلنگ	کلنگ (نک . کولک)	کم	کم ، کمانه (غربال) (شیرازی) = کم kam
کلنگ آباد	کلنگ آباد † (جایی که بواسطه در آوردن چشمه ای آباد میشود)	کماش	کماش ، نوعی از نان kömâš
کلوچه	کلوچه kölüca	کماژدان	کماژدان ، ظرفیست که در پخت و پز بکار میرود kömâzdân
کله	کله kalla	کمال	کمال kamâl
کله	کل ، کوتاه köla		

با اسفند و غیره دود	kamân	کمان	کمان
کنند برای بوی خوش	kamânca	کمانچه	کمانچه
köndür آن		کمانچه زن	کمانچه زن
köndüri کندرود	kamâncazan		
kanda کنده	kamânâ	کمانه	کمانا
کنده کاری	kambu(d)	کمبود	کمبود (د)
کنده کار (ایخ)	kampeš	کم و بیش	کم و بیش
kandakârlîx	kamca	کمچه	کمچه
kankan کان کن		ناراست (در قالی و جز آن)	کمپیک
کندوان (نام دهیست)	kamciķ		
kanduwân	kamar	کمر	کمر
kandi آرد دان	kamarbat	کمر بند	کمر بت
kangar کنگر		کمر چین (پوشاک)	کمر چین
kangarmâs کنگر ماست	kamarcin		
کنیز	kömak	کمک	کمک
kütâh کوتاه	kamkâr	کمکار ، تنبل	کم کار
küca کوتاه	kamand	کمند	کمند
kücabâr کوچه باغ	kamkâs	کم و کاست	کم کاس
کوچه بکوچه	kamin	کمین	کمین
kücabaküca	kamingâh	کمینگاه	کمینگاه
kücagard کوچه گرد	kanâr	کنار	کنار
kowdân کودن		کناره ، قالی یا فرش	کناره
کور		که در اطراف اطاق و	
kür رودخانه ای		در دو سوی میانه	
kürd کرد		اندازند (نک کلبی)	
ماده سگ جفت جوی	kanâra		
kürsak(-g)	kant	کند ، کت ، دبه	کنت
کُرک ، پوستین		کندر ، چیزی است که	کندور

küftapaz	کوفته بز	کوفته بز	kürka	برگه شفتالو	کورکه
	کوفته کباب	کوفته کباب		دانه ایست که بگاومیدهند	کوروشنه
küftakâbâb				مانند نخود واز آن	
	کوک (کوک ساعت وجز آن)	کوک		کمی کوچکتر است	
kük			kürüşna		
	کوک، نوعی است ازنان	کوک	küra	کوره	کوره
küka			kürapaz	کوره بز	کوره بز
küll	کل (مقابل جزء)	کول		کوره پزخانه	کوره پزخانه
külba	کلبه	کولبه	kürapazxânâ		
	درویش کلبه ، گدا منزل	کولبه درویش		کوزه (نک . گودوش بسی ، گودول)	کوزه
külbadarviš			küza		
	کلنگ (نک . کلنگ)	کواک		دهیست در محال ارونق	کوزه کنان
külaķ			küzakönân		
külüf	کلفت	کولوف	küzayar	کوزه گر	کوزه یر
künjüt	کنجد	کونجوت		کوزه گرخانه	کوزه یرخانه
	۱ - کنده (قصابی و کفشگری) ۲ - چانه خمیر ۳ - کنده (که بدست و پای زندانیان زنند)	کونده	küzayarxânâ		
künda			küstâx	گستاخ	کوستاخ
	ته و بن (مثلا خیار ، با و جز آن)	کونه		کس گفتار	کوسه گفتار
küna			kusakâftâr		
kükamar	قره داغ	کوکمر		کشته (بازی نرد)	کوشته
kahrabâ	کهربا	کهربا	küşta		
	کاربز (برای چشمه بکار میرودنه قنات)	کهریز	küşti	کشتی	کوشتی
				صحرا (سنج . شیرازی کشن = نام آبادی است	کوشن
			köwšan	نزدیک شیراز)	
kahriz			küfta	کوفته	کوفته

kištəzâr	کشتزار	کیشترار	غار	کهول (؟) کهول
kišmiš	کشمش	کیشمیش	köhöl (köhül)	
keyf(kef)	کیف	کیف (کف)	kühna	کهنه
kifr	کفر	کیفر	kibr	کمبر
kilid	کلید	کیلید		کبیر گورور
kilisâ	کلیسا	کیلیسا	kibrəšurur	
kilim	کلیم	کیلیم		کیپ
kilimbâf	کلیم باف	کیلیم باف	کیپ ، بی روزن ، بی درز	کیپ
kin	کین - کینه	کین	کیپ کردن	کیپ (الماخ)
kina	کینه	کینه	kiplamâx	
	کف		kicik	کیچیک
			kirâya	کیرایه
šâpân	قپان	گابان		کیرایه نشین
šâpândâr	قپاندار	گاباندار	kirâyanišin	
šâtâr	قطار	گاتار	kirbit	کیربیت
šâter	قاطر	گاتر	kirdâr	کیردار
šâz	قاز	گاز		کیروا
šâzer	گازر	گازر		کسی که بچه ای برای
šâfâ	قفا	گافا		خفته کردن بهر دودست
گاوا آهن (نک . گاو		گافاین		میگیرد « کیروا » ی
gâfâyən (آهن			kirvâ	پدر آن بچه خوانده
گفتگو ، مشاخره		گافا		میشود
šâfgâfâ			kis	کیس ، چین
šâllâš	قلاش	گالاش	kisa	کیسه
šâləb	قالب	گالب	kisabâf	کیسه باف
	قالب کاری	قالب کارلیخ	kisapül	کیسه پول
šâlebkârlix				کیسه مال
				کیسه کش (گرما به)
			kisamâl	
			kišt	کشت
				کیشت

gardəbōbār. گردو غبار	گرد گبار	gāməš	گاو میش	گامش
gardanbat	گردن بند	šâvârâ	قواره	گاو ارا
	گردنکش	gâvâhan	گاو آهن	گاو آهن
gardankeš		gâh-	گاه	گاه
	گردنکشی (کش لیخ)	gâhdan	گاهی	گاهین
gardankeši(-kešlix)		gâhgâh	گاهگاه	گاه گاه
	گردن (گلماخ) (مجازاً = مقاومت	gâhi	گاهی	گاهی
	نشان دادن)	šabər	قبر	گبر
gardan(gulmâx)		šebła	قبله	گیله
	گردن گیر	šeblanomâ	قبله نما	گیله نما
gardangir			قمپز (عامیانه) افاده ؟	گپز
gardana	گردنه	šoppoz		
	گردن بند	šat	قند	گت
gardannik		šaddârâ	قداره	گدارا
	نام جایی است در ارسباران	šaddâm	قتل عام	گدام
gargar		šadah	قدح	گده
	گرم ترازو در باره	šadak (پارچه)	قدک	گدک
	کالائی که مشتری	gadik	گدوک، گردنه	گدیک
	زیاد دارد	gor	گور	گر
garmtarzi		šörâ	غوره	کرا
garmxânâ	گرمخانه		گور بگور	گربگر
	گرم رود (نام محالیست)	görbagö r		
garmari		görkan	گورکن	گرکن
šermez	قرمز		گردش دوران	گردیش دوران
	ترپ قرمز	gardišdowrân		
šermeziturp			گرداگان، گردو	گردکان (گیر-)
garməsir	گرمسیر	gerdakân(gir-)		

šafasa	قفسه	گفسه	بادگردم (اردبیل)	گرمش
šafəlbət	قفل و بند	گفل بت	garmeš	
šafła	قافله	گفله	گرمک	گرمک
	قاطر قافله	گفله گاتیر	خرده خرده ، تکه پاره	گرم گرتی
šafłašatir			šermšerti	
šafadân	قهوه دان	گفهدان	سیاه ، قیر گون ، قیرین	گره (؟)
	قهوه جوش	گفهد جوش	šara	سنج . قیر ، قار
gafajüş			گریبان گیر	گریبان گیر
	قهوه خانه نشین	گفهد نشین	gəribāngir	
šafanišin			šeriv	گریو
šalb	قلب ، دل	گلب	گزن ، دست افزار کفاشی	گزن
šalbir	غربال	گلبیر	برای بریدن چرم	
šalam	قلم	گلم	gazan	
šalamdân	قلمدان	گلمدان	gazana	گزنه (گیاه)
šalamkâr	قلمکار	گلمکار	göšâd	گشاد
šalama	قلمه	گلمه	göšâdbâz	گشاد باز
šalamagir	قلمه گیر	گلمه گیر	گشاد بازی	گشاد باز (لیخ)
	قر نفل (گل)	گلمن فور	göšâdbâzlix	
šalafur			šaš	گش
šallaxiz	غله خیز	گله خیز	غز غریو ، همومه ،	گش گریغ
šalyân	قلیان	گلیان	سرو صدا ، شلوغ (سنجه .	
	سر قلیان	گلیان سری	شیرازی = قش قریب (qešqrib)	
šalyânsari			šeššerix	
	کوزه قلیان	گلیان کوزه سی	gašniš	گشنیش
šaliânküza(si)			گفتگو	گفت گفتار
šalyânneyi	نی قلیان	گلیان نیی	goftəgoftâr	
šam	غم	گم	šafas	گفس

gür	گر (آتش)	گور	۱ قمر (نام زن)	گمر
šurbia	قرايه	گوراييه	۲ - ماه	šamar
gurdâvâ	قورباغه	گورباغا	قمری (ماه قمری ،	گمری
šurt	قورت ، جرعه	گورت	سال قمری)	šamari
šurur	غرور	گورور	غمخوار	šamxâr
šuz	قوز	گوز	غم خوردن	گم (یماخ)
	گاوزبان (گیاهيست)	گوزبان	šam(yemâx)	
göwzabân			قمه (جنگ افزار)	گمه
guzašt	گذشت	گوزشت	šama	
gowsuwâr	گاوسوار	گوسوار	šannâs	قناس
	باهم ، موازی بهم	گوشا	gandâb	گنداب
qošša	سنجه . قشه		نوعیست از گندم ، از	گندومه
šušâ			آن بلغور میسازند (مرند)	
šušbâz	قوش باز	گوش باز	šanduma	
	گوش بزنگ ،	گوش بزک	gana	کنه
güšbazak	مواظب		جوئی که دو طرف راه	گنو
	گوشت کوب	گوش کوب	šanow	میسازند
güšküb			šu	قو
	۱ - گوشواره ۲ - نام	گوشوارا	göwbat	گاو بند
güšvârâ	زن		šowja	گوجه
güšvar	نام زن	گوشور	guda	گودده
güša	گوشه	گوشه	gowdâl	گودال
šowšâ	غوغا	گوگو		گودوش
gügüird	گوگرد	گوگرد	ظرف سفالی بزرگ	
	گوگردفارس	گوگردفارس	برای آبخوردن (تبریز)	
gügüirdəfârs			نک . بارداخ	
šul	غول برده	گول	gowduš	
			šüdda	سر سخت ، غد
				گوده

گول	گل	göl	گول سا باخ	نام گل و زن
گولاب	گلاب	gölâb		
گولاب باش	گلاب باش	gölâppâš	گول گت	گل قند
گولابتین	گلابتون	gölâbatin	گول ماخ	خند بدن
گولابدان	گلابدان	gölâbdân	گول مخ	گل میخ
گولابی	گلابی	gölâbi	گولوستان	گلستان
گولام	غلام	gölâm	گولونج	قولنج
گولباز	گلپاز ، باغبان		گوله	گلوله
		gölbâz	گوله گوله	خند اخند (نک) گول ماخ
گول بدن	گلبدن ، نام زن			
		gölbâdan	گولی	گلی ، رنگ قرمز رنگ
گول بسر	خیار	gölbasar		
گول چهره	گلچهره ، نام زن		گومان	گمان
		gölcöhra	گومبز	گنبد
گول چین	گلچین ، گزیده ،		گون	گون (کیاه)
	دسته چین	gölcin	گوناه	گناه
گول حریف	حریف خوب (در قمار)	gölharif	گونچه گونداخ	غنچه ۱ - قنناق (تفنگ) ۲ - پارچه ای که بچه را در آن پیچند
گولخانا	گلخانه	gölxânâ		
گولخن	گانخن	gölxan		
گولدار	گلدار (پارچه وغیره)		گویا	گویا
		göldâr	گوی پنجه	قوی پنجه
گولدان	گلدان	göldân	گهت	قحط
گولدسته	دسته گل ، گلدسته ،		گهگه	قهقهه
		göldasta	گهوارا	گهواره
گولدوزلوخ	گلدوزی		گیتران	قیطران
		göldüzlux	گیجو	گیج وار

گیرپیش	گیرپیچ * گره خورده ،	گیمه	۱- قیمه ۲- داربست
	دشوار girpiš		مو geyma
گیردان گیردان	گردان گردان * (سرتکان دادن کودك)		ل
	girdāngirdān	لاپ چین	لب چین * (نوعی از کفش) lâpcin
گیردباد	گردباد girdəbād	لاپ چین دوز	لب چین دوز lâpcindüz
گیردالو	الو گرد girda-âlu		
گیرده گیرده	گیرد گرد	لات اوت	لات و اوت lâtlüt
	girdagirda	لاله	لاله lâla
گیردگومبول	گرد و قوبل	لاواش	لاواش (نوعی از نان) lâvâš
	girdašumbül		
گیرمان	ورم غده های گلو	لاواشا	لاواشک lâvâšâ
	girmân	لای لای	لالائی lâylây
گیرمیزی وز	قرمزوش، قرمز گونه	لبالب	لبالب labâlab
	širmizivaz	لب تخ	لب تخت (بشقاب) labtax
گیرو	گرو		
	širov		
گیروه	گیرائی	لب کج	لب کج labkaj
گیربان	گیربان	لبگرد	یقه نیم تنه و مانند آن labgard
گیریز	گیریز (در گفتگو)	لبگردان	برگردان یقه لباس و جز آن ، لبگرد labgardân
	giriz		
	(گیریز و رماخ = گریز زدن)		
	(girizvermâx)		
گیژ	گیج	لبابی	لبلیو ، چغندر پخته lablabi
گیژ گاه	گیج گاه		
	gižgâh	لبلماخ	لبالب شدن labalam(mâx)
گیساوا	خورا کبست (قیسی + آبه)		
	šeysâvâ		
گیلگیر	گلیر	لبه	لبه laba
	gilgir		